1

Золотом важкого умирання
Тліє липи кучерявий дім.
– Пам’ятаю я осіннє спадання
Під високим іменем твоїм.

2

Холодіють у тумані руки.
О, такий тонкий туман…
Слово впало важким чорним згуком.
(Перев’яжем тугим шовком руки там.)

3

Хвиля й ніч на землю мертвих.
Ах, зелена зірка, – ще якої нам мети?
Відчинились невблаганні двері
Хаосом і дзвоном пустоти.

4

В чорній урні попіл і троянди —
Що мені робити з іменем твоїм?
Жалібні безсмертних квіт гірлянди,
Малахітовий осінній дим.

5

"Іра" – ймення зимне і бронзове,
– Не прекрасної Єлени бірюза.

В чорний сніг і у туман зимовий
Огневійна дивиться гроза.

6

В золотих осінніх емпіреях
Не зустрінемось ніколи ми.
– Не вернутися метелику Псіхеї
З снігового попелу зими.